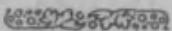

Teci, teci, mucka ti!

Teci, teci, mucka ti,
da te kužek ne dobi!
Da ne bosta zaplesala,
ker si kost mu vso obrala.

Kaj je dobro, dobro veš;
vsako boljšo stvar poješ,
ga ne vprašaš, če je prav,
goniš svoj drmav, drmav,
jezo kuhaš, se mastiš
in za rep se svoj bojiš.

Slavko Slavič.

Zvita voznika.

Dva Ribničana sta drug za drugim vozila suho
robo. A v klanec se je začelo počasi voziti. Voznika
vpijeta in priganjata, pa kar ni hotelo naprej.

Zdaj pravi prvi voznik: „Veste kaj, sosed, menjajva
se! Vi pojrite k mojim konjem, jaz pojdem pa k va-
šim. Boste videli, ali bodo šli ali ne, tako, kakor se
spodobi „ribniškemu“ konju!“ — O, zdaj so pa po-
tegnili in šli, da se je kar kadilo za njimi. To pa
zato, ker se jima zdaj konji niso nič več smilili.

Ta zgodbica potrjuje pregovor („Vrtec“ str. 144.):
„S svojim bičem in tujim konjem se dobro
vozi!“ *,Internus“.*

Zastavica.

(Priobčil Fr. Kramar.)

Prav malo se dobì za v
Stanú preprostega je d
Bolj slovi seveda m
Polžu pa se reče tudi s

(Odgonetka in imena rešilcev v prihodnji številki.)